

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 9

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 ianuarie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
4.	— Lege privind donarea de sânge, utilizarea terapeutică a sângelui uman și organizarea transfuzională în România.....	8.	— Hotărâre privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane privind cooperarea în domeniul turismului.....
	1-4		5
4.	— Decret pentru promulgarea Legii privind donarea de sânge, utilizarea terapeutică a sângelui uman și organizarea transfuzională în România.....	Acord între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane privind cooperarea în domeniul turismului.....	6-7
	5		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind donarea de sânge, utilizarea terapeutică a sângelui uman și organizarea transfuzională în România

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Donarea de sânge în scopuri terapeutice, menită să contribuie la ocrotirea sănătății populației, este un gest umanitar, benevol, neremunerat și anonim.

(2) Donarea de sânge se face numai de către persoane care au vârsta între 18-65 ani și care, în urma examenului medical minuțios, nu prezintă contraindicații medicale sau factori de risc pentru boli de orice natură transmisibile prin sânge.

(3) Recoltarea de sânge de la persoane minore sau de la adulți lipsiți de discernământ, în afara unei indicații medicale, este interzisă.

Art. 2. — Persoanele donatoare de sânge în scopuri terapeutice sunt declarate donatori de sânge onorifici ai României.

Art. 3. — (1) Activitatea transfuzională bazată pe profit, ce s-ar realiza pe seama sângelui, plasmei și a derivatelor sanguine de origine umană, este interzisă.

(2) Recoltarea de sânge ca urmare a exercitării unei constrângeri de natură fizică sau morală asupra unei persoane este interzisă.

CAPITOLUL II

Donarea de sânge

Art. 4. — Activitatea transfuzională din România este organizată și controlată de Ministerul Sănătății prin unitățile sale de specialitate.

Art. 5. — În activitatea de recoltare, de conservare și de distribuire a sângelui uman și a produselor derivate din sânge, Ministerul Sănătății are următoarele obligații:

a) organizează, îndrumă și controlează activitatea de recoltare, de preparare și de conservare a sângelui uman

și a derivatelor sale, desfășurată prin unitățile sale de specialitate autorizate;

b) stabilește prognoza privind necesarul anual de sânge pe baza propunerilor făcute de direcțiile sanitare teritoriale prin centrele de transfuzie sanguină;

c) asigură, prin unitățile specializate și alte unități sanitare, controlul epidemiologic și clinic al donatorilor de sânge, controlul de laborator al sângelui recoltat, conform instrucțiunilor Ministerului Sănătății, în vederea asigurării calității acestuia;

d) îndrumă și controlează utilizarea în scop terapeutic și diagnostic a sângelui și a derivatelor acestuia, urmărind aplicarea celor mai adecvate măsuri pentru evitarea reacțiilor posttransfuzionale și a transmiterii oricăror infecții;

e) organizează activitatea de stabilire a grupei sanguine a cetățenilor, în vederea înscrierii acesteia, în condițiile legii, în buletinul de identitate;

f) asigură rezerva de sânge uman și de derivate ale acestuia pentru situații deosebite;

g) organizează implicarea medicilor și a personalului sanitar în acțiunile privind atragerea de noi donatori onorifici de sânge;

h) reutilizează și dotează centrele de transfuzie a sângelui cu aparatură modernă specifică activității acestora, inclusiv informatică, pentru a-și desfășura activitatea la parametri optimi.

Art. 6. — (1) Recoltarea sângelui uman sau a plasmăi în scopuri terapeutice se poate efectua, la sediu sau prin echipe mobile, numai de către unitățile sanitare specializate pentru această activitate, pe baza unor autorizații de funcționare emise de Ministerul Sănătății și, respectiv, de Ministerul Apărării Naționale, pentru unitățile aflate în subordinea acestuia.

(2) Separarea, prelucrarea și conservarea de sânge sau de plasmă, precum și a derivatelor de sânge sau de plasmă se realizează de către instituțiile specializate, autorizate de Ministerul Sănătății.

(3) Plasmafereza se realizează în condiții tehnice care se stabilesc de Ministerul Sănătății, prin regulament elaborat în acest scop.

Art. 7. — (1) Recoltarea și conservarea de sânge și de plasmă se fac conform instrucțiunilor Ministerului Sănătății.

(2) Colectarea de sânge și de plasmă se va face numai sub supraveghere și responsabilitate medicală.

(3) Frecvența donărilor și cantitățile prelevate la fiecare donare sunt stabilite prin reglementări ale Ministerului Sănătății. Prelevarea de sânge la o donare va fi de 5–7 ml/kg corp greutate donator, dar nu mai mare de 450 ml.

Art. 8. — (1) Introducerea sau scoaterea din țară a sângelui uman, precum și a produselor derivate din sânge sau din plasmă se poate face numai pe baza autorizației speciale a Ministerului Sănătății, pentru fiecare lot, fără prejudicierea stocurilor din rezerva națională.

(2) Instituțiile de profil ale Ministerului Apărării Naționale, autorizate de Ministerul Sănătății, vor informa cu privire la organizarea și efectuarea acestui tip de activități impuse de necesitatea soluționării unor aspecte specifice ale activității transfuzionale din unitățile acestui minister.

Art. 9. — În scopul obținerii produselor derivate din sânge cu acțiune diagnostică sau terapeutică specifică, imunizarea donatorilor cu antigene străine face obiectul unor instrucțiuni ale Ministerului Sănătății. Imunizarea nu poate fi făcută decât cu acordul scris al donatorului, după ce acesta a luat cunoștință despre scopurile și riscurile ei.

Art. 10. — (1) Donatorii de sânge onorifici, precum și donatorii de plasmă prin plasmafereză beneficiază, la cerere, pentru fiecare donare efectivă, de următoarele:

a) o masă la centrul de transfuzie sanguină sau un bon de masă nerambursabil la un restaurant sau bonuri valorice pentru produse alimentare, la nivelul alocației legale;

b) la fiecare a cincea donare, de o recompensă sub forma unor bonuri valorice pentru produse alimentare, cu condiția

ca aceste donări să fie realizate în 2 ani consecutivi și în limitele de frecvență și în cantități prelevate conform prevederilor prezentei legi;

c) 2 zile libere de la locul de muncă, inclusiv ziua donării, pentru salariații încadrați în instituții publice, precum și la alte persoane juridice;

d) 2 zile consecutive scutire de frecvență, inclusiv ziua donării, elevilor și studenților;

e) insigna distinctivă de „Donator Onorific” la prima donare și „Diploma de Onoare” pentru cel puțin cinci donări de sânge;

f) programare cu prioritate pentru asistența medicală ambulatorie la cabinetele de specialitate, medicamente și materiale sanitare gratuite — în condiții de spitalizare și ambulatoriu — în unitățile sanitare publice, pentru donatorii care prezintă afecțiuni rezultate ca urmare a donării de sânge;

g) prioritate în obținerea билетelor de tratament în unitățile Ministerului Sănătății și reducerea cu 50% a costului acestor bilete pentru persoanele cu cel puțin 15 donări în ultimii 5 ani;

h) abonament cu reducere de 50% pentru transportul în comun, în localitatea de reședință, pentru o perioadă de 2 luni; decontarea cheltuielilor de transport între localitatea de reședință și localitatea unde se face donarea de sânge, cu prilejul fiecărei donări.

(2) Nivelul alocațiilor și al recompenselor prevăzute în prezenta lege sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(3) Donatorii de plasmă prin plasmafereză au dreptul la aceeași recompensă ca și donatorii de sânge, după cinci donări, indiferent de intervalele de timp între două donări, dar nu mai mult de trei recompense într-un interval de 12 luni.

(4) Donatorii care donează sânge sau celule sanguine pentru obținerea de reactivi destinați diagnosticului pot primi o recompensă pentru acest tip de donare, pe baza unei convenții stabilite numai cu instituțiile specializate în transfuzie din cadrul rețelei Ministerului Sănătății sau a Ministerului Apărării Naționale, după ce donatorul a luat în prealabil cunoștință, sub semnătură, despre scopurile și riscurile acestei donări și a avut un termen de gândire de 7 zile. Recompensa nu poate fi mai mare decât cuantumul bonurilor valorice echivalente cu patru donări de sânge.

(5) Drepturile militarilor donatori onorifici de sânge se stabilesc pe baza prevederilor prezentei legi, prin aplicare la specificul activităților din forțele armate, și se aprobă prin ordin al miniștrilor care au personal militar în subordine.

(6) Drepturile donatorilor vor fi acordate pe baza dovezilor eliberate în acest scop de centrele de transfuzie sanguină.

(7) Cheltuielile privind donatorii onorifici de sânge se suportă din bugetele locale.

Art. 11. — (1) Salariul pentru zilele libere de la locul de muncă este echivalent cu salariul mediu zilnic, calculat potrivit dispozițiilor legale.

(2) Pentru donatorii de sânge, membri ai organizațiilor și asociațiilor cooperatiste, salariul pentru zilele libere este echivalent cu tariful zilei lucrate.

(3) Persoanele juridice și fizice care utilizează personal salariat vor beneficia de scutire de impozit, în condițiile legii, pentru sumele reprezentând contravaloarea zilelor libere acordate salariaților pentru donarea de sânge sau de plasmă.

Art. 12. — Declararea de către donatori a bolilor transmisibile, precum și a factorilor de risc cunoscuți de ei, după o prealabilă informare în cadrul examenului medical, este obligatorie.

CAPITOLUL III

Utilizarea terapeutică a sângelui uman

Art. 13. — Normele științifice privind terapia transfuzională sunt stabilite prin regulament elaborat de Ministerul Sănătății.

Art. 14. — În fiecare spital se organizează o comisie medicală de hemovigilență, care supraveghează și analizează măsurile de securitate transfuzională luate pentru ocrotirea bolnavului primitor, precum și consumul de sânge transfuzional sau de derivate sanguine.

Art. 15. — (1) Comisiile medicale de hemovigilență din fiecare spital vor încuraja practicarea autotransfuziei la bolnavii chirurgicali care nu prezintă contraindicații medicale pentru această tehnică.

(2) Ministerul Sănătății stabilește, prin regulament, normele de practicare a autotransfuziei.

(3) Pacienții supuși procedurii de autotransfuzie nu se consideră donatori de sânge, iar sângele lor nu poate fi folosit la alți bolnavi.

Art. 16. — (1) Administrarea sângelui și a derivatelor sale pentru bolnavii internați în spitale se face prin Punctul de transfuzie sau prin secțiile de transfuzie, de către personalul medico-sanitar specializat în transfuzie.

(2) Punctul de transfuzie este condus de un medic specialist subordonat șefului secției de anestezie și terapie intensivă.

(3) Răspunderea medicală legală pentru activitatea Punctului de transfuzie și a personalului care execută sau controlează activitatea transfuzională se stabilește prin regulamentul de funcționare a unităților de transfuzie, elaborat de Ministerul Sănătății.

Art. 17. — (1) Administrarea terapeutică a preparatelor labile de sânge se consideră terapie de urgență și se realizează în mod gratuit pentru bolnav de către unitățile de asistență medicală.

(2) Se consideră *preparate labile* masa celulară concentrată de eritrocite, trombocite sau leucocite, plasma congelată sau lichidă și concentratul de factor VIII antihemofilic.

Art. 18. — (1) Preparatele stabile din ser sau din plasmă umană, fie cu utilizare terapeutică, fie cu utilizare diagnostică, care au caracter de stabilitate la conservare pe o durată ce depășește 2 luni, sunt produse industriale farmaceutice, care au regim de medicament.

(2) Produsele plasmatiche stabile destinate tratamentului hemofiliei, sub toate formele, sunt gratuite numai pentru bolnavi hemofilici.

CAPITOLUL IV

Organizarea transfuzională

Art. 19. — (1) Unitățile sanitare de bază pentru organizarea transfuzională sunt: centrul de transfuzie sanguină județean și al municipiului București, instituții publice cu personalitate juridică în structura cărora pot funcționa centrele de transfuzie sanguină orașenești și municipale.

(2) În cazuri justificate se pot organiza secții de transfuzie sanguină în structura spitalelor, pentru necesitățile proprii ale acestora, care din punct de vedere medical sunt coordonate de către centrele de transfuzie sanguină.

Art. 20. — Centrele de transfuzie sanguină județene, precum și Centrul de transfuzie sanguină al municipiului București execută acțiuni de recoltare la sediu, la punctele fixe de recoltare amplasate în policlinici sau în dispensare sau la locul de muncă al donatorilor, prin echipe mobile.

Art. 21. — Regulamentul de funcționare tehnică a centrelor de transfuzie sanguină se aprobă de Ministerul Sănătății, pe baza propunerii Institutului Național de Hematologie Transfuzională și a Comisiei Naționale de Transfuzie.

Art. 22. — Centrele de transfuzie sanguină livrează produsele de sânge la punctele de transfuzii din spitale și controlează din punct de vedere tehnic activitatea lor transfuzională.

Art. 23. — Centrele de transfuzie sanguină județene și al municipiului București sunt conduse de un medic director. Ele sunt controlate, din punct de vedere financiar, epidemiologic și al îndeplinirii funcțiilor specifice de recoltare,

livrare și administrare de sânge, de către Ministerul Sănătății și organele sale de specialitate.

Art. 24. — (1) Fiecare centru de transfuzie sanguină face parte dintr-o grupare regională de transfuzie sanguină, coordonată, din punct de vedere tehnic, de medicul director al centrului de transfuzie sanguină regional, amplasat într-un oraș care este, de regulă, centru universitar medical.

(2) Numărul grupărilor regionale de transfuzie sanguină și al centrelor de transfuzie sanguină județene arondate se fixează de către Ministerul Sănătății.

Art. 25. — (1) Organele de specialitate ale Ministerului Sănătății privind controlul activității de transfuzie sunt:

- Comisia Națională de Hemovigilență și Etică;
- Laboratorul Național de Referință;
- Institutul Național de Hematologie Transfuzională;
- Comisia Națională de Transfuzie.

(2) Organizarea, atribuțiile și modul de funcționare a acestor organe se stabilesc prin regulamente aprobate prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 26. — Controlul profilaxiei infecțiilor virale transmise se realizează prin Laboratorul Național de Referință, pentru viroze transmise prin sânge, subordonat Ministerului Sănătății, precum și prin rețeaua de inspectorate de poliție sanitară și medicină preventivă.

Art. 27. — Ministerul Apărării Naționale are o rețea transfuzională organizată pe baza unor regulamente adaptate la normele tehnice stabilite pentru rețeaua de transfuzie proprie a Ministerului Sănătății.

Art. 28. — (1) Activitatea de cercetare științifică și didactică în hematologia transfuzională se realizează prin Institutul Național de Hematologie Transfuzională din București și prin centrele regionale de transfuzie, în colaborare cu clinicile de hematologie, imunologie, oncologie și medico-chirurgicale pentru transplant.

(2) Cercetarea științifică în transfuzie se orientează după problematica de interes național stabilită de Institutul Național de Hematologie Transfuzională și Comisia Națională de Transfuzie, în colaborare cu Academia de Științe Medicale și cu alte instituții medicale.

Art. 29. — (1) Sângele, derivatele din sânge și plasma nu pot fi utilizate decât prin prescriere medicală, în urma unui examen medical al bolnavului și numai pentru scopuri terapeutice sau diagnostice.

(2) Restrângerea indicațiilor clinice ale transfuziei de sânge și de derivate numai pentru cazurile cu indicații se face sub responsabilitatea medicului care îngrijește bolnavul.

Art. 30. — (1) Produsele terapeutice și de uz diagnostic derivate din sângele sau din plasma donate vor fi eliberate unităților de asistență medicală de către centrele de transfuzie sanguină și celelalte unități de specialitate autorizate.

(2) Produsele terapeutice și de uz diagnostic derivate din sânge sau din plasmă pot fi eliberate și direct populației, pe bază de prescripție medicală, în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL V

Sancțiuni

Art. 31. — Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 32. — Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât să constituie infracțiuni, comiterea următoarelor fapte:

a) efectuarea de activități privitoare la donarea, recoltarea, prelucrarea și utilizarea sângelui uman, fără autorizare din partea Ministerului Sănătății sau în alte condiții decât cele prevăzute în autorizația legală;

b) modificarea sau încercarea de modificare a caracteristicilor biologice ale sângelui unei persoane, înainte de recoltare, fără consimțământul acesteia;

c) divulgarea de informații care permit identificarea simultană a donatorului și a primitorului;

d) cedarea de sânge sau de produse derivate la un tarif diferit de cel stabilit legal.

Art. 33. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 32 lit. a) și d) se sancționează cu amendă contravențională de la 300.000 lei la 2.000.000 lei.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 32 lit. b) și c) se sancționează cu amendă de la 200.000 lei la 1.000.000 lei.

(3) Amenzile contravenționale pot fi aplicate și persoanelor juridice, în care caz limitele minime și maxime se dublează.

Art. 34. — Constatarea contravențiilor și, după caz, aplicarea sancțiunilor se fac de către persoane special împuternicite de Ministerul Sănătății.

Art. 35. — Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, modificată, cu excepția art. 25—27.

Art. 36. — Constituie infracțiuni următoarele fapte:

a) nedeclararea intenționată, de către donator, a bolilor transmisibile și a factorilor de risc cunoscuți, la prealabila informare în cadrul examenului medical;

b) acțiunea de a determina o persoană să doneze sânge în schimbul unor drepturi bănești, în scopul comercializării sângelui donat sau a derivatelor sale;

c) acțiunea de a determina o persoană, prin constrângere fizică sau morală, să doneze sânge;

d) distribuirea unui produs sanguin care nu figurează pe lista produselor autorizate de Ministerul Sănătății;

e) recoltarea sau încercarea de a recolta sânge de la o persoană fără consimțământul acesteia;

f) recoltarea sau încercarea de a recolta sânge de la un minor sau de la o persoană majoră lipsită de discernământ, în afara indicațiilor medicale specifice;

g) organizarea transfuziei în scopul obținerii de profit realizat pe seama sângelui, a plasmei și a derivatelor sanguine de origine umană;

h) utilizarea cu intenție sau distribuirea de produse sanguine, fără a fi procedat la analizele biologice regulamentare pentru depistarea bolilor transmisibile prin sânge;

i) divulgarea datelor legate de depozitele de sânge și de derivatele acestuia, de interes național strategic.

Art. 37. — (1) Infracțiunile prevăzute la art. 36 lit. a), b), c) și d) se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Infracțiunile prevăzute la art. 36 lit. e), f), g), h) și i) se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 38. — (1) Societatea de Cruce Roșie din România, precum și asociațiile donatorilor onorifici de sânge sprijină unitățile sanitare în activitatea de recrutare a donatorilor și de stimulare a donării de sânge.

(2) Alte organizații profesionale, sociale, religioase sau persoane fizice ori juridice pot să sprijine această activitate.

(3) Ministerele, celelalte organe centrale și locale ale administrației publice, direcțiile sanitare județene și a municipiului București, precum și instituțiile culturale, de radiodifuziune și televiziune sunt datoare să sprijine acțiunile de propagandă organizate în scopul donării de sânge, potrivit competențelor pe care le au.

(4) Consiliile locale au obligația de a înlesni toate acțiunile de promovare a donării și colectării de sânge, prin punerea la dispoziția centrelor de transfuzie sanguină de localuri adecvate pentru echipele mobile de colectare și de mijloace de informare a populației.

Art. 39. — (1) Cheltuielile pentru realizarea unor acțiuni menite să contribuie la educarea cetățenilor în scopul donării de sânge și privitor la modul de recoltare a sângelui și de participare voluntară la această acțiune umanitară se vor face din sumele prevăzute anual în bugetul Ministerului Sănătății, pentru educație sanitară.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1), reclamele la radio și televiziune în legătură cu donarea de sânge sunt gratuite.

Art. 40. — (1) Până la crearea condițiilor de funcționare a unei unități industriale românești pentru fracționarea plasmei, produsele terapeutice derivate din plasmă se vor realiza astfel:

a) prin cooperare cu o unitate industrială modernă din străinătate, în condițiile legii;

b) prin prelucrare de plasmă în rețeaua de transfuzie a Ministerului Sănătății, în limitele cantitative și calitative impuse de dotarea tehnică existentă, care va fi modernizată.

(2) Participarea cu ser sau cu plasmă la producția de preparate derivate, terapeutice sau diagnostice face parte din obligațiile centrelor de transfuzie sanguină și ale celorlalte unități autorizate, în condiții contractuale regulamentare aprobate de Ministerul Sănătății.

Art. 41. — (1) Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

(2) Pe aceeași dată se abrogă prevederile Hotărârii Guvernului nr. 999/1990, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 15 septembrie 1990, modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 132/1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 1 aprilie 1992 și prin Hotărârea Guvernului nr. 73/1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 8 martie 1993, și republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 9 martie 1993, precum și orice alte dispoziții contrare.

(3) În termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentei legi, Ministerul Sănătății va înainta Guvernului proiectul de hotărâre privind înființarea Institutului Național de Hematologie Transfuzională și alte dispoziții cuprinse în lege, care se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 29 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 29 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind donarea de sânge,
utilizarea terapeutică a sângelui uman și organizarea
transfuzională în România**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind donarea de sânge, utilizarea terapeutică a sângelui uman și organizarea transfuzională în România și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.

Nr. 4.

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E**privind aprobarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Statelor Unite Mexicane
privind cooperarea în domeniul turismului**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Articol unic. — Se aprobă Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane privind cooperarea în domeniul turismului, semnat la Ciudad de México la 25 februarie 1994.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministrul turismului,
Dan Matei Agathon

Ministru de stat,
ministrul afacerilor externe,
Teodor Viorel Meleşcanu

p. Ministru de stat,
ministrul finanțelor,
Dan Mogoș,
secretar de stat

București, 9 ianuarie 1995.

Nr. 8.

A C O R D**Între Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane privind cooperarea în domeniul turismului**

Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane, numite în continuare *părți*,

luând în considerare legăturile de prietenie existente între ele,

convinse de importanța pe care o poate avea dezvoltarea relațiilor turistice nu numai în favorizarea respectivelor economii, ci și pentru aprofundarea cunoașterii reciproce a celor două popoare,

conștiente de faptul că turismul, din punct de vedere al dinamicii sale socioculturale și economice, este un instrument excelent de promovare a dezvoltării economice, a înțelegerii și strângerii bunelor relații de colaborare dintre cele două popoare,

dorind să realizeze o cooperare mai strânsă și cât mai avantajoasă posibil în domeniul turismului,

au convenit să încheie prezentul acord.

ARTICOLUL 1

Părțile vor întreprinde măsurile pe care le consideră necesare pentru promovarea și creșterea schimburilor turistice dintre cele două țări. Pentru aceasta, fiecare dintre părți va impulsiona dezvoltarea colaborării dintre organismele oficiale de turism din cele două țări.

ARTICOLUL 2

În limitele stabilite de legislația internă din fiecare țară, părțile vor favoriza dezvoltarea colaborării în următoarele domenii:

- a) promovarea și publicitatea turistică;
- b) acordarea de facilități pentru importul și exportul materialelor de publicitate turistică, în scopul distribuirii acestora. Aceste publicații vor fi exceptate de la taxele vamale sau de la alte taxe de intrare, specificându-se că ele nu vor fi comercializate;
- c) simplificarea, în limita posibilului, a formalităților cerute la efectuarea călătoriilor turistice.

ARTICOLUL 3

Părțile vor schimba între ele informații referitoare la:

- a) resursele lor turistice;
- b) serviciile turistice de care dispun;
- c) experiențele fiecăreia în domeniul administrării hoteliere și a altor spații de cazare;
- d) reglementările pe care le are fiecare dintre ele în domeniul activității turistice;
- e) legislația internă referitoare la protecția și conservarea resurselor naturale și culturale ca locuri de atracție turistică;
- f) planurile de învățământ în materie de turism, în scopul perfecționării personalului tehnic și specializat;
- g) disponibilitățile de burse legate de activitatea turistică;
- h) studii și investigații referitoare la activitatea turistică.

Părțile vor asigura ca promovarea turistică să fie realizată de către organizațiile și agenții economici de profil, în conformitate cu legislația și realitățile istorice și culturale din fiecare țară.

ARTICOLUL 4

Părțile vor facilita, potrivit propriilor lor legislații, dezvoltarea colaborării dintre agenții economici de turism publici și privați din cele două țări, cum sunt: agenții de voiaj, agenții comercializatoare și turoperatori, lanțuri hoteliere care pot promova turismul reciproc între ambele părți.

ARTICOLUL 5

Părțile se vor adresa autorităților lor competente pentru stabilirea de modalități de transport aerian adecvate și eficiente, care să faciliteze dezvoltarea turismului între cele două țări.

ARTICOLUL 6

Părțile, prin intermediul organismelor lor de resort, vor efectua schimburi de experiență între oficiali și experți de turism, în scopul cunoașterii infrastructurii turistice a fiecărei țări și pentru a crea posibilitatea definirii domeniilor în care colaborarea poate avea efecte benefice.

ARTICOLUL 7

Pe baza legislației interne a fiecărei țări, părțile vor analiza posibilitățile de investire a capitalului român, mexican sau mixt în respectivele sectoare de turism.

ARTICOLUL 8

Părțile vor sprijini contactele dintre instituțiile și agenții economice implicați în turism din ambele țări, în scopul de a constitui societăți mixte care să sprijine dezvoltarea efectivă a activităților de turism.

ARTICOLUL 9

Părțile consideră necesar schimbul reciproc de informații privind volumul și caracteristicile potențialului real al pieței turistice din ambele țări.

Părțile convin că parametrii pentru obținerea și prezentarea statisticilor turistice interne și internaționale stabilite de către Organizația Mondială a Turismului vor constitui cerințe pentru realizarea scopurilor menționate mai sus.

ARTICOLUL 10

1. Părțile vor colabora cu Organizația Mondială a Turismului pentru dezvoltarea și stimularea adoptării de reguli generale uniforme și de practici recomandate, care, prin aplicarea lor de către guverne, vor facilita turismul.

2. Părțile se vor sprijini reciproc în materie de cooperare și participare efectivă în Organizația Mondială a Turismului.

ARTICOLUL 11

Pentru a urmări aplicarea prezentului acord, promovarea și evaluarea rezultatelor acestuia, părțile vor stabili un grup de lucru având același număr de reprezentanți pentru fiecare dintre părți, la care vor putea fi invitați membri ai sectorului turistic privat, și a cărui finalitate să fie realizarea obiectivelor specificate în prezentul acord. Grupul de lucru

se va reuni alternativ în România și în Mexic, cu o perioadă pe care o va determina acest grup în scopul evaluării activităților realizate în baza prezentului acord.

ARTICOLUL 12

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data la care ambele părți vor notifica, pe cale diplomatică, îndeplinirea cerințelor acestuia în conformitate cu legislația națională a fiecăreia.

2. Acest acord va fi valabil pe o perioadă de 5 ani și se va reînnoi automat pe perioade egale ca durată, cu excepția situației în care una dintre părți își va manifesta dorința de a-l denunța prin intermediul unei notificări scrise adresate celeilalte părți pe cale diplomatică, cu 3 luni înainte de termenul dorit în acest sens.

Pentru Guvernul României,

Dan Matei Agathon,

ministrul turismului

3. Denunțarea prezentului acord nu va afecta realizarea programelor și proiectelor care au fost deja efectuate în timpul valabilității acestuia, cu excepția situației în care părțile stabilesc altfel.

ARTICOLUL 13

După intrarea în vigoare a acestui acord, Acordul de cooperare turistică dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Statelor Unite Mexicane, semnat la Ciudad de México la 10 iunie 1975, își va înceta valabilitatea.

Prezentul acord a fost semnat de reprezentanții respectivelor guverne, deplin autorizați, la Ciudad de México la data de 25 februarie 1994, în două exemplare originale, valabile în mod egal, în limbile română și spaniolă.

Pentru Guvernul Statelor Unite Mexicane,

Jesús Silva-Herzog,

secretar al turismului

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
în cursul anului 1995

	— lei —			
	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600	13.860	15.250	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600	27.600	27.600	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840	51.840	51.840	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600	9.600	9.600	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400	86.400	86.400	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000	6.600	7.260	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500	14.850	16.340	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

Tarif pentru 1995
— lei —

1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.